

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

จากการศึกษาคำประสมในภาษามลายูถิ่นปัตตานี ผู้วิจัยได้ให้คำจำกัดความคำประสมไว้ดังนี้ คำประสมคือคำที่เกิดจากการนำคำที่มีความหมายแตกต่างกันตั้งแต่สองคำขึ้นไปมาประกอบกัน คำประสมที่ได้จะต้องมีความหมายใหม่ที่มีลักษณะร่วมกันเป็นความหมายเดียว โดยอาจจะมีเค้าความหมายเดิมหรือไม่ก็ได้และคำที่นำมาประกอบกันอาจจะมีเค้าความหมายเดิมหรือไม่ก็ได้และคำที่นำมาประกอบกันจะต้องเกิดร่วมกันเสมอ

ในการศึกษาคำนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าคำประสมที่พบในภาษามลายูถิ่นปัตตานีมีโครงสร้างอย่างไร และประกอบด้วยส่วนประกอบอะไรบ้างและเพื่อแบ่งประเภทคำประสมภาษามลายูถิ่นตามที่มาของคำ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า คำประสมในภาษามลายูถิ่นปัตตานีได้รับอิทธิพลจากภาษาไทย

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้สามารถสรุปผลได้ดังนี้

คำประสมในภาษามลายูถิ่นปัตตานีมีโครงสร้าง 2 แบบคือ

1. คำประสมที่ไม่มีส่วนประกอบใดเป็นหน่วยสร้าง
2. คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนหนึ่งเป็นหน่วยสร้าง คำประสม

ประเภทนี้สามารถแบ่งย่อยได้ ดังนี้

2.1 ค่าประสมที่มีส่วนประกอบส่วนหนึ่งเป็นหน่วยสร้าง

เข้าสู่ศูนย์ชนิดขยาย

2.2 ค่าประสมที่มีส่วนประกอบส่วนหนึ่งเป็นหน่วยสร้างไว้ศูนย์

ค่าประสมในภาษามลายูถิ่นปัตตานีมี 4 ประเภทจำแนกตามประเภทของ
ค่าประสม ดังนี้

1. ค่าประสมประเภทคำนาม ค่าประสมประเภทนี้มีโครงสร้าง

2 แบบดังนี้

1.1 ค่าประสมประเภทคำนามที่ไม่มีส่วนประกอบใด

เป็นหน่วยสร้าง ส่วนประกอบอาจมาจากหมวดคำนาม สกรรมกริยา

อกรรมกริยา ค่าคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำบอกจำนวน คำลักษณนาม

ค่าเหล่านี้สามารถเกิดร่วมกันได้ดังต่อไปนี้

คำนาม + คำนาม

คำนาม + อกรรมกริยา

คำนาม + สกรรมกริยา

คำนาม + ค่าคุณศัพท์

คำนาม + คำวิเศษณ์

คำนาม + คำบุพบท

คำนาม + คำลักษณนาม

คำนาม + คำบอกจำนวน

อกรรมกริยา + อกรรมกริยา

อกรรมกริยา + ค่าคุณศัพท์

อกรรมกริยา + คำนาม

อกรรมกริยา + สกรรมกริยา

คำลักษณนาม + อกรรมกริยา

คำลักษณนาม + สกรรมกริยา

สกรรมกริยา + คำนาม

คำคุณศัพท์ + คำนาม

คำบุพบท + คำนาม

1.2 คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนหนึ่งเป็นหน่วยสร้าง
แบ่งย่อยได้ดังนี้

ก) คำประสมประเภทคำนามที่ประกอบด้วยส่วนประกอบส่วนหนึ่งเป็นหน่วยสร้างเข้าสู่ศูนย์ชนิดขยาย ส่วนประกอบอาจมาจากหมวดคำนาม สกรรมกริยา อกรรมกริยา คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำลักษณนาม และสามารถเกิดร่วมกันได้ดังต่อไปนี้

คำนาม + (คำนาม + คำนาม)

คำนาม + (คำนาม + อกรรมกริยา)

คำนาม + (สกรรมกริยา + สกรรมกริยา)

(คำนาม + คำนาม) + คำนาม

(คำนาม + คำคุณศัพท์) + คำนาม

(คำนาม + คำลักษณนาม) + คำวิเศษณ์

ข) คำประสมประเภทคำนามที่ประกอบด้วยส่วนประกอบส่วนหนึ่งเป็นหน่วยสร้างไร้ศูนย์ ส่วนประกอบอาจมาจากหมวดคำนาม สกรรมกริยา คำบอกจำนวน และสามารถเกิดร่วมกันได้ดังต่อไปนี้

คำนาม + (สกรรมกริยา - คำนาม)

คำนาม + (คำบอกจำนวน - คำนาม)

2. คำประสมประเภทคำกริยา คำประสมประเภทนี้แบ่งย่อยได้
2 ประเภท คือ

2.1 คำประสมประเภทสกรรมกริยา คำประสมประเภทนี้
จะมีโครงสร้างแบบไม่มีส่วนประกอบใดเป็นหน่วยสร้าง ส่วนประกอบอาจมาจาก

หมวดค่านาม สกรรมกริยา ค่าคุณศัพท์ และสามารถเกิดร่วมกันได้ดังต่อไปนี้

สกรรมกริยา + สกรรมกริยา

สกรรมกริยา + ค่านาม

สกรรมกริยา + ค่าคุณศัพท์

2.2 ค่าประสมประเภทอกรรมกริยา ค่าประสมประเภทนี้

มีโครงสร้าง 2 แบบคือ

ก) ค่าประสมประเภทอกรรมกริยาที่ไม่มีส่วน

ประกอบใดเป็นหน่วยสร้างส่วนประกอบอาจมาจากหมวดค่านาม สกรรมกริยา อกรรมกริยา ค่าคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำบอกจำนวน และค่าเหล่านี้สามารถเกิดร่วมกันได้ดังต่อไปนี้

อกรรมกริยา + อกรรมกริยา

อกรรมกริยา + ค่าคุณศัพท์

อกรรมกริยา + คำบุพบท

อกรรมกริยา + ค่านาม

สกรรมกริยา + ค่านาม

สกรรมกริยา + สกรรมกริยา

สกรรมกริยา + ค่าคุณศัพท์

สกรรมกริยา + คำวิเศษณ์

สกรรมกริยา + คำบุพบท

ค่าคุณศัพท์ + ค่านาม

คำบอกจำนวน + ค่านาม

ข) ค่าประสมประเภทอกรรมกริยาที่มีส่วนประกอบ

ส่วนหนึ่งเป็นหน่วยสร้างเข้าสู่ศูนย์ชนิดขยาย ส่วนประกอบค่าหนึ่งมาจากหมวดค่า อกรรมกริยา และส่วนประกอบอีกส่วนเป็นค่าประสมประเภทค่านาม ซึ่งเกิดร่วมได้ ดังนี้

อกรรมกริยา + (ค่านาม + ค่านาม)

3. คำประสมประเภทคำคุณศัพท์ คำประสมประเภทที่มีโครงสร้างเป็นแบบไม่มีส่วนประกอบใดเป็นหน่วยสร้าง ส่วนประกอบมาจากหมวดคำนาม อกรรมกริยา คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำเหล่านี้สามารถเกิดร่วมกันได้ดังต่อไปนี้

คำคุณศัพท์ + คำคุณศัพท์

คำนาม + คำคุณศัพท์

คำนาม + อกรรมกริยา

คำนาม + คำนาม

คำนาม + คำวิเศษณ์

4. คำประสมประเภทคำบุพบท คำประสมประเภทที่มีโครงสร้างเป็นแบบไม่มีส่วนประกอบใดเป็นหน่วยสร้าง ส่วนประกอบมาจากหมวดคำอกรรมกริยา คำบุพบท และสามารถเกิดร่วมกันได้ดังนี้

อกรรมกริยา + คำบุพบท

คำประสมทุกประเภทที่พบนั้นเมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของส่วนประกอบและการเรียงลำดับของคำที่เป็นส่วนประกอบ สามารถจำแนกคำประสมในภาษามลายูถิ่นปัตตานีได้ 3 ชนิดดังนี้

1. คำประสมเข้าสู่ศูนย์ชนิดร่วม คือ คำประสมที่มีส่วนประกอบทั้งหมดไม่ว่าส่วนประกอบใดสามารถเกิดแทนที่หน่วยสร้างคำประสมได้

2. คำประสมเข้าสู่ศูนย์ชนิดขยาย คือ คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนหนึ่งสามารถเกิดแทนที่หน่วยสร้างคำประสมได้ แบ่งย่อยได้ 2 แบบคือ

2.1 คำประสมเข้าสู่ศูนย์ชนิดขยายที่มีโครงสร้างปกติ คือ คำประสมที่มีการเรียงลำดับคำซึ่งเป็นส่วนประกอบคำประสม คล้ายคลึงกับคำในโครงสร้างนามวลีและคุณศัพท์วลีของภาษา จำแนกย่อยได้ 2 ประเภทตามลักษณะทางความหมายดังนี้

ก) ความหมายของคำประสมเหมือนหรือคล้ายคลึงกับ

ส่วนหลัก คำประสมประเภทนี้มีส่วนประกอบส่วนหนึ่งสามารถเกิดแทนที่หน่วยสร้างคำประสมได้ และจะต้องเป็นส่วนหลักของคำประสม ความหมายของส่วนประกอบส่วนนั้นจะต้องเหมือนหรือคล้ายคลึงกับคำประสม คำทั้งสองคำขึ้นไปซึ่งเป็นส่วนประกอบคำประสมจะมีการเรียงลำดับคำเหมือนกับโครงสร้างนามวลีและคุณศัพท์วลีของภาษานี้

ข) ความหมายของคำประสมแตกต่างไปจากคำที่เป็นส่วนประกอบ คำประสมประเภทนี้มีส่วนประกอบส่วนหนึ่งสามารถเกิดแทนที่หน่วยสร้างคำประสมได้ และจะต้องเป็นส่วนหลักของคำประสม แต่ความหมายของคำประสมจะแตกต่างไปจากคำที่เป็นส่วนประกอบ คำทั้งสองคำขึ้นไปซึ่งเป็นส่วนประกอบคำประสมจะมีการเรียงลำดับคำเหมือนกับโครงสร้างนามวลี

2.2 คำประสมเข้าสู่ศูนย์ชนิดขยายที่มีโครงสร้างไม่ปกติคือ คำประสมที่มีการเรียงลำดับคำซึ่งเป็นส่วนประกอบแตกต่างไปจากการเรียงลำดับคำในโครงสร้างนามวลีของภาษา จำแนกย่อยได้ 2 ประเภทตามลักษณะของความหมายดังนี้

ก) ความหมายของคำประสมเหมือนหรือคล้ายคลึงกับส่วนหลัก คำประสมประเภทนี้มีส่วนประกอบส่วนหนึ่งที่สามารถเกิดแทนที่หน่วยสร้างคำประสมได้ และจะต้องทำเป็นส่วนหลักของคำประสม ความหมายของส่วนประกอบส่วนนั้นจะต้องเหมือนหรือคล้ายคลึงกับประสม คำทั้งสองคำขึ้นไปซึ่งเป็นส่วนประกอบคำประสมมีการเรียงลำดับคำแตกต่างไปจากการเรียงลำดับคำในโครงสร้างนามวลีของภาษา

ข) ความหมายของคำประสมแตกต่างไปจากคำที่เป็นส่วนประกอบ คำประสมประเภทนี้มีส่วนประกอบส่วนหนึ่งสามารถเกิดแทนที่หน่วยสร้างคำประสมได้และจะต้องเป็นส่วนหลักคำประสม แต่ความหมายของคำประสมจะแตกต่างไปจากคำที่เป็นส่วนประกอบ คำทั้งสองคำขึ้นไปซึ่งเป็นส่วนประกอบของคำประสมจะมีการเรียงลำดับคำต่างออกไปจากการลำดับคำในโครงสร้างนามวลีของภาษา

3. ค่าประสมไว้ศูนย์ คือ ค่าประสมที่ส่วนประกอบทั้งหมดไม่ว่าส่วนใดไม่สามารถเกิดแทนที่หน่วยสร้างค่าประสมได้ แบ่งย่อยได้ 2 แบบคือ

3.1 ค่าประสมไว้ศูนย์ที่มีโครงสร้างปกติ ค่าประสมประเภทนี้ ส่วนประกอบทั้งหมดไม่ว่าส่วนใดไม่สามารถเกิดแทนที่หน่วยสร้างค่าประสมได้ และการเรียงลำดับของค่าซึ่งเป็นส่วนประกอบค่าประสมจะเหมือนกับการเรียงลำดับค่าในโครงสร้างสร้างกริยาวลี และบุพบทวลี

3.2 ค่าประสมไว้ศูนย์ที่มีโครงสร้างไม่ปกติ ค่าประสมประเภทนี้ ส่วนประกอบทั้งหมดไม่ว่าส่วนใดไม่สามารถเกิดแทนที่หน่วยสร้างค่าประสมได้ และมีการเรียงลำดับค่าซึ่งเป็นส่วนประกอบค่าประสมจะต่างออกไปจากการเรียงลำดับค่าในโครงสร้างลักษณะนามวลี

ประเภทของค่าประสมจำแนกตามที่มาได้ 4 ประเภทดังนี้

1. ค่าประสมที่เป็นคำร่วมเชื้อสาย ค่าประสมประเภทนี้พบทั้งภาษามาเลย์และภาษามลายูถิ่น

2. ค่าประสมที่เกิดจากการยืมทับศัพท์ ค่าประสมประเภทนี้แบ่งย่อยได้ 2 แบบ คือ

2.1 ค่าประสมที่เกิดจากการยืมทับศัพท์ทั้งคำ

2.2 ค่าประสมที่เกิดจากการยืมทับศัพท์คำเดียว ซึ่งอาจจะเป็นการทับศัพท์ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาบาลี-สันสกฤต

3. ค่าประสมที่เกิดจากการยืมโดยการแปล แบ่งย่อยได้ 2 แบบคือ

3.1 ค่าประสมที่เกิดจากการแปลคำต่อคำ

3.2 ค่าประสมที่เกิดจากการแปลแล้วใช้คำที่มีความหมาย

ใกล้เคียง

4. ค่าประสมที่บัญญัติขึ้นใหม่ แบ่งย่อยได้ 2 แบบคือ

4.1 ค่าประสมที่บัญญัติขึ้นใหม่มีใช้เฉพาะภาษามลายูถิ่น

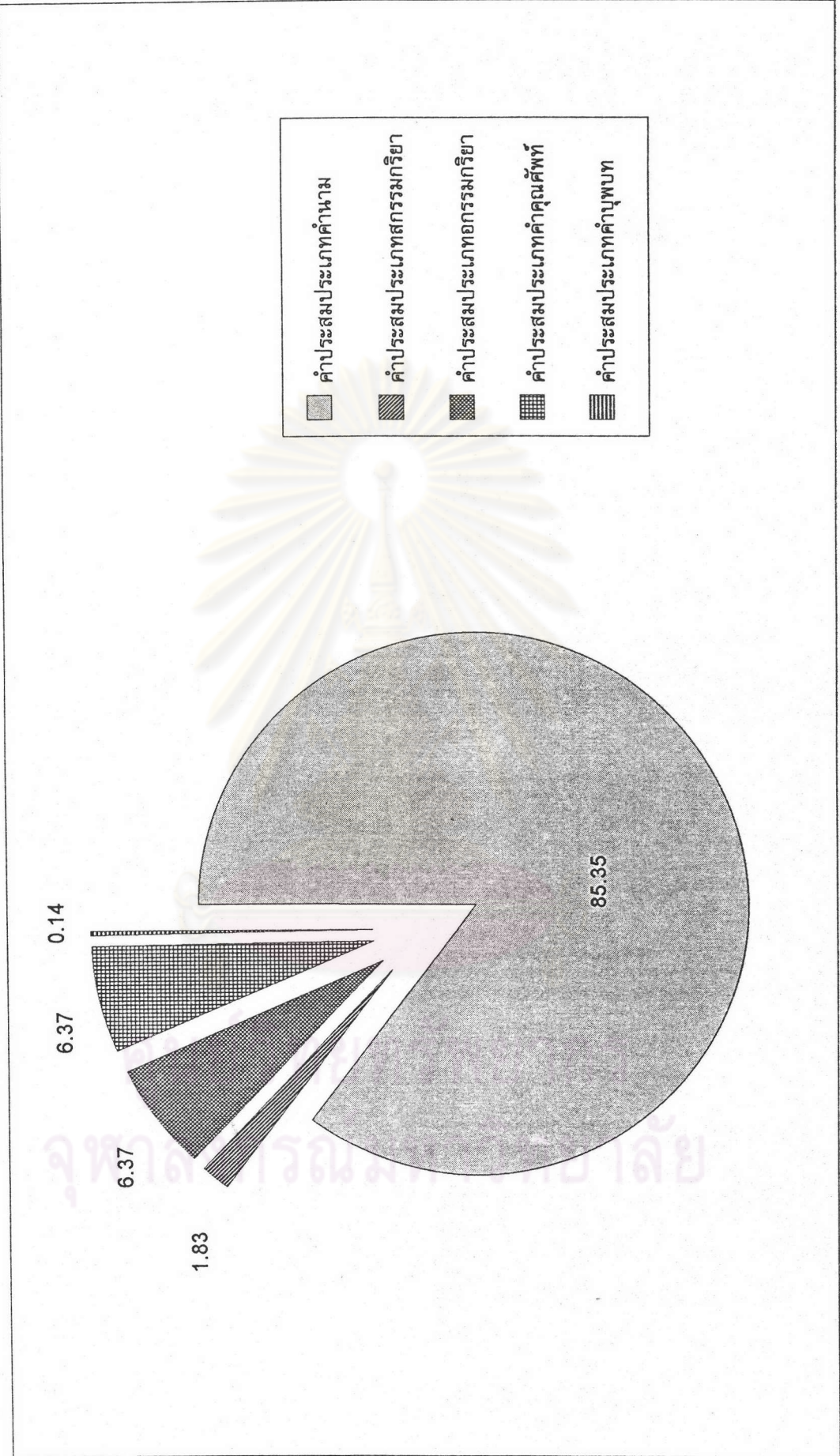
เท่านั้น

4.2 ค่าประสมที่บัญญัติใหม่โดยเทียบจากค่าที่มีอยู่เดิม

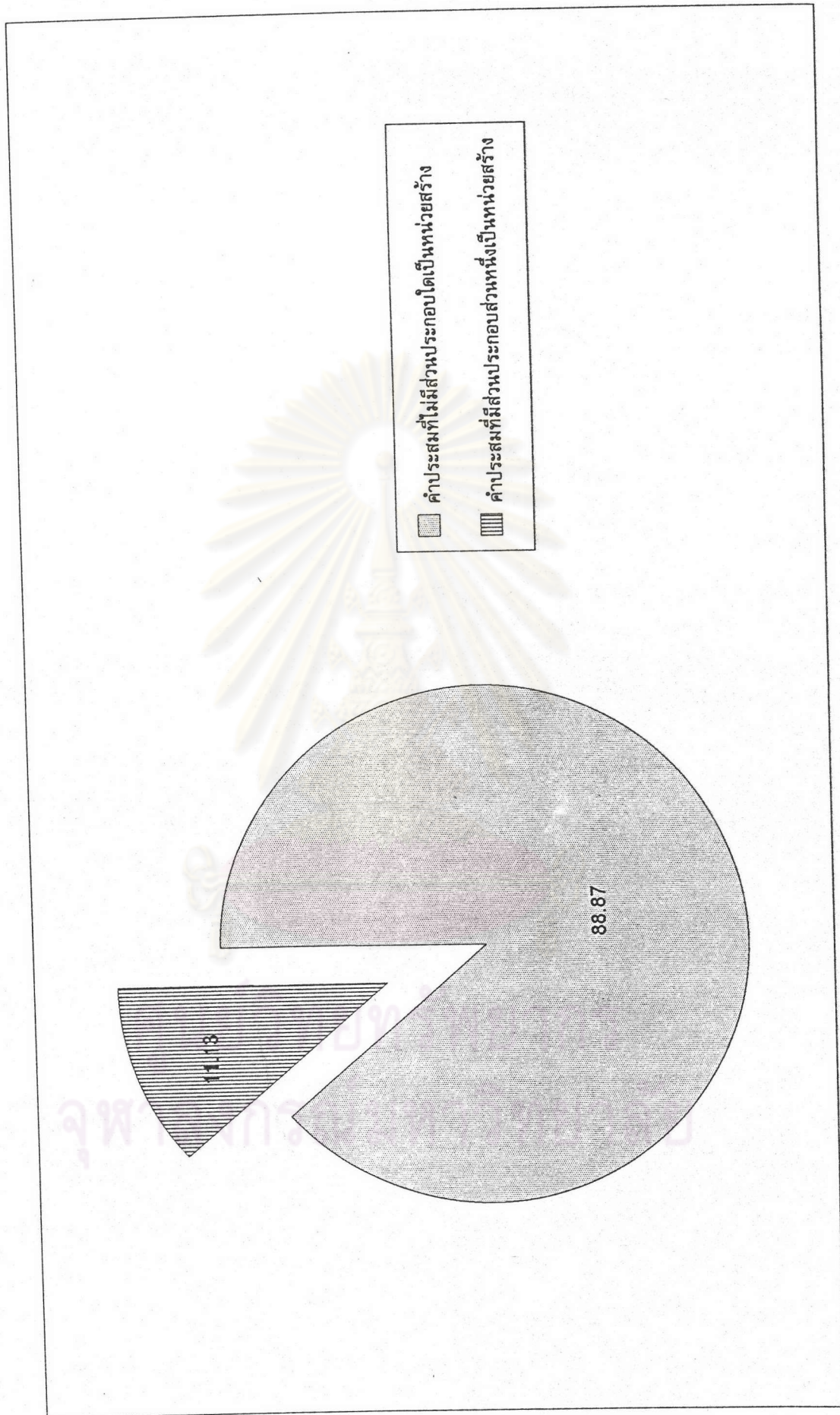
ในภาษา

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าชนิดของค่าประสมที่พบมาก คือค่าประสมประเภทค่านาม คิดเป็นร้อยละ 85.35 รองลงมาคือ ค่าประสมประเภทอกรรมกริยา คิดเป็นร้อยละ 6.37 ค่าประสมประเภทค่าคุณศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 6.37 ค่าประสมประเภทสกรรมกริยา คิดเป็นร้อยละ 1.83 และค่าประสมประเภทค่าบุพบท คิดเป็นร้อยละ 0.14 (ดูแผนภูมิวงกลมหน้า 81 ประกอบ) โครงสร้างของส่วนประกอบที่พบมากที่สุด คือแบบไม่มีส่วนประกอบใดเป็นหน่วยสร้างจำนวน 631 ค่า คิดเป็นร้อยละ 88.87 และโครงสร้างส่วนประกอบแบบมีส่วนประกอบส่วนหนึ่งเป็นหน่วยสร้าง จำนวน 79 ค่า คิดเป็นร้อยละ 11.13 (ดูแผนภูมิวงกลมหน้า 82 ประกอบ) ประเภทของค่าประสมจำแนกตามความสัมพันธ์จะเห็นว่าค่าประสมแบบเข้าสู่ศูนย์กลางที่มีโครงสร้างปกติพบมากที่สุด คือจำนวน 621 ค่า คิดเป็นร้อยละ 87.76 รองลงมาคือค่าประสมไร้ศูนย์ จำนวน 62 ค่า คิดเป็นร้อยละ 8.73 (ดูแผนภูมิวงกลมหน้า 83 ประกอบ) และจากการจำแนกค่าประสมตามที่มาพบว่า ค่าประสมที่เกิดจากการยืมโดยการแปลพบมากที่สุด ข้อมูล มีจำนวน 377 ค่าจาก ข้อมูลค่าประสมทั้งหมด 710 ค่า คิดเป็นร้อยละ 53.10 รองลงมาคือ ค่าประสมที่เป็นคำร่วมเชื้อสายมีจำนวน 165 ค่า คิดเป็นร้อยละ 23.24 และค่าประสมที่บัญญัติขึ้นใหม่ มีจำนวน 149 ค่า คิดเป็นร้อยละ 20.99 (ดูแผนภูมิวงกลมหน้า 84 ประกอบ)

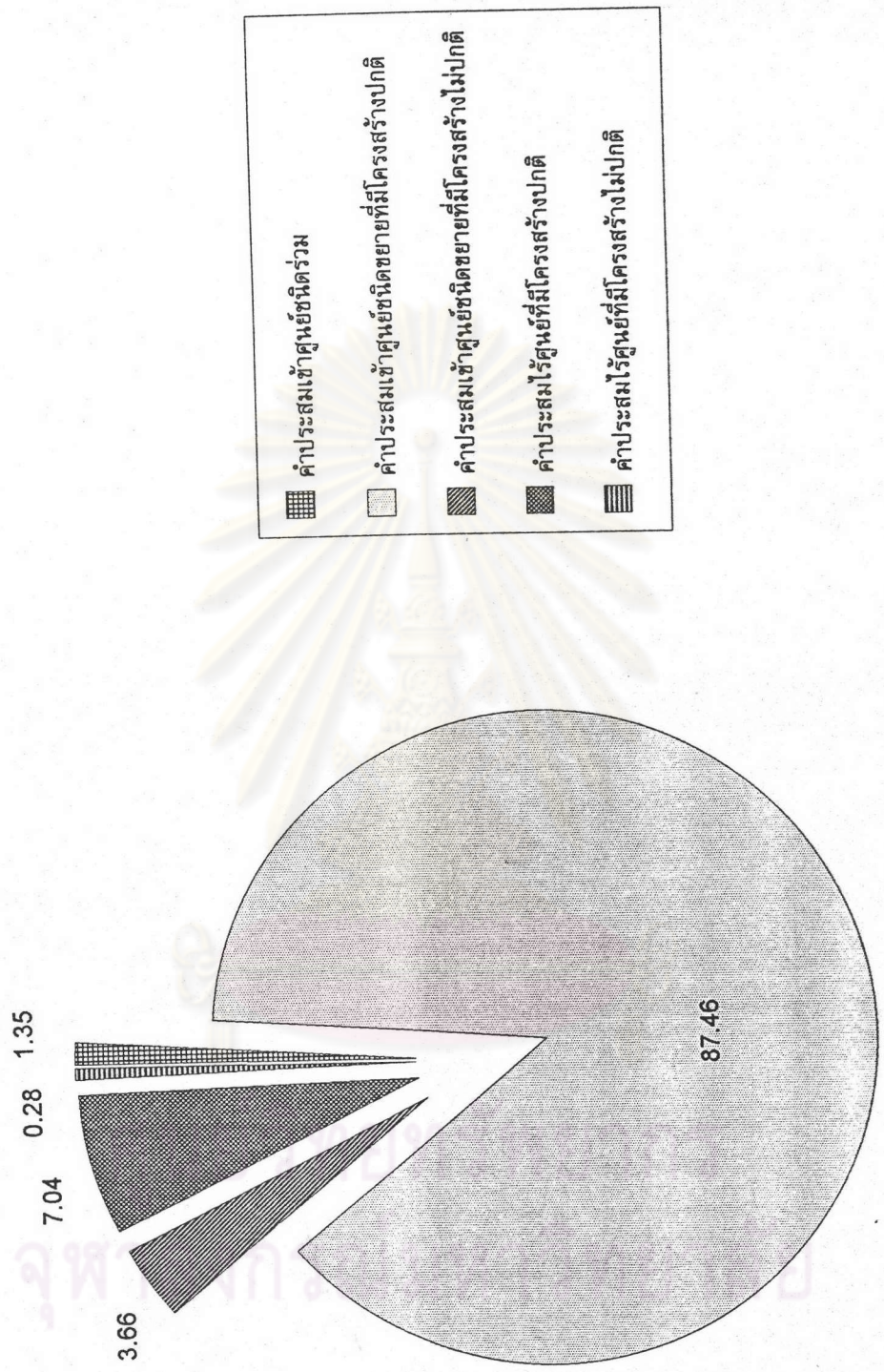
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

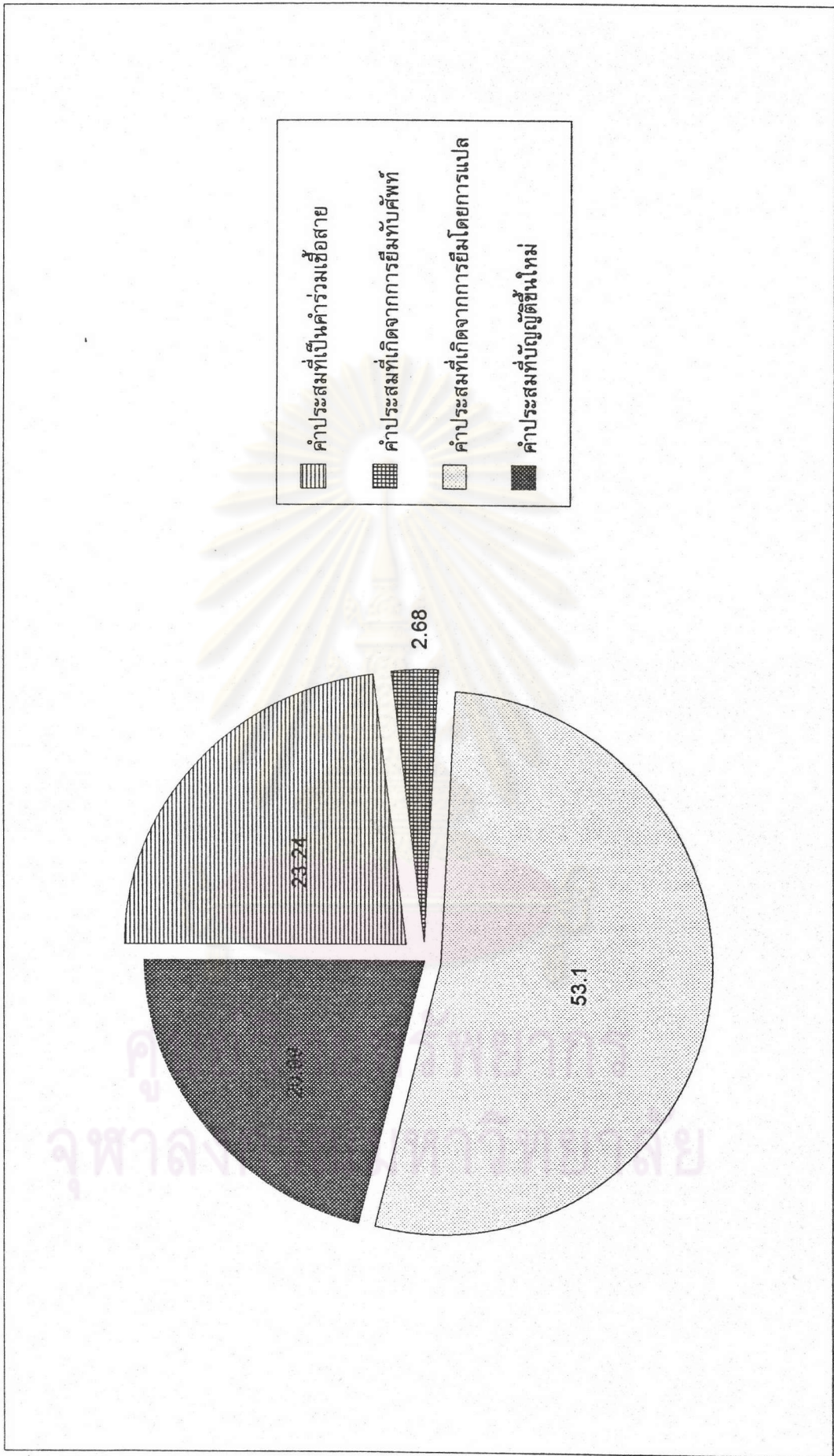
แผนภูมิที่ 1 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนประเภทของค่าประสม

แผนภูมิที่ 2 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนโครงสร้างส่วนประกอบค่าประสม

แผนภูมิที่ 3 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนประเภทค่าประสมจำแนกตามความสัมพันธ์ของส่วนประกอบ

แผนภูมิที่ 4 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนประเภทค่าประสมจำแนกตามที่มา

จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้เห็นทิศทางการสร้างคำประสมในภาษามลายู
ถิ่นปัตตานีที่จะเกิดใหม่ว่าจะจะเป็นคำประสมที่ยืมแบบแปล หรือ
เป็นคำประสมที่บัญญัติขึ้นใหม่ คำประสมที่เกิดใหม่จะมีโครงสร้างเป็นแบบไม่มี
ส่วนประกอบใดเป็นหน่วยสร้าง และจะเป็นคำประสมประเภทคำนาม

จากการเก็บข้อมูลจากบ้าน 6 บ้านผู้วิจัยพบว่าบ้านที่อยู่ใกล้เขตอำเภอ
เมืองคือ บ้านจะบังติกอและบ้านตาลูโปี๊ะจะได้รับอิทธิพลภาษาไทยมากเนื่องจาก
จากการรวบรวมคำประสมที่เกิดจากการแปลคำต่อคำ และคำประสมที่แปลแล้ว
ใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียง ผู้วิจัยพบว่าจึงบ้านจะบังติกอและบ้านตาลูโปี๊ะ
มีจำนวนคำประสมทั้ง 2 แบบนี้มากที่สุดคือ จำนวน 316 คำและ 314 คำ
ตามลำดับ ดังนั้นกล่าวได้ว่าผลจากการศึกษานี้สนับสนุนสมมติฐานที่ว่าคำประสมใน
ภาษามลายูถิ่นปัตตานีได้รับอิทธิพลจากภาษาไทย

5.2 อภิปรายผล

1. ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาคำประสมในภาษามาเลเซีย
ไว้ว่าจะศึกษาจากพจนานุกรม Kamus Lengkap ซึ่งทำขึ้นในปี 1977
ผู้วิจัยพบว่าคำประสมในภาษามลายูถิ่นบางคำเมื่อตรวจกับพจนานุกรมฉบับดัง
กล่าวให้ความหมายอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่ตรงกับพจนานุกรมฉบับล่าสุดซึ่งทำขึ้นในปี
1984ดังนี้

ภาษามลายูถิ่น	พจนานุกรมปี 1977	พจนานุกรมฉบับล่าสุด
hite manih "คำซ้ำ"	"สีน้ำตาลอ่อน"	"คำซ้ำ"
๗๖๕ bisa "ข้าราชการ- การขึ้นผู้ใหญ่"	"ผู้สูงศักดิ์, ขุนนาง"	"ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่"
binin muda "เมียน้อย"	"ภรรยาคนที่สอง"	"เมียน้อย"

วอชเปเตห "ชาวต่างประเทศ- "ชาวอังกฤษ, ชาวยุโรป" "ชาวต่างประเทศ"
เทศ"

จะเห็นได้ว่าความหมายจากพจนานุกรมฉบับล่าสุดจะตรงกับความ
หมายของคำประสมในภาษามลายูถิ่น ซึ่งจะก่อให้เกิดการวิเคราะห์เรื่องความ
หมายของคำร่วมเชื้อสายเปลี่ยนไปเล็กน้อย ตัวอย่างเช่น ผู้วิจัยได้กล่าวไว้ว่า
ความหมายของคำร่วมเชื้อสายมีการเปลี่ยนแปลง คือความหมายกว้างขึ้นซึ่ง
จากข้อมูลพบคำประสมที่มีลักษณะดังกล่าวจำนวน 4 คำ และความหมายเปลี่ยนไป
มีจำนวน 5 คำ ดังนั้นความหมายจากพจนานุกรมฉบับปี 1984 ทำให้
จำนวนคำประสมร่วมเชื้อสายที่ความหมายกว้างขึ้นลดลงจากเดิม 4 คำ เหลือ
1 คำ และความหมายเปลี่ยนไปจากเดิม 5 คำลดเหลือ 4 คำ

2. ขอบเขตของข้อมูลภาษามาเลย์ที่ใช้เปรียบเทียบกับภาษามลายูถิ่น
ปัตตานีอาจจะทำให้การจำแนกที่มาของคำประสมในภาษามลายูถิ่นปัตตานีได้ไม่
ชัดเจนเท่าที่ควร เนื่องจากขอบเขตข้อมูลภาษามาเลย์ที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้นั้นศึกษา
จากพจนานุกรม Kamus Lengkap ฉบับเดี่ยวเท่านั้น ดังนั้นหากคำประสมคำใด
ไม่พบในพจนานุกรมดังกล่าว และคำประสมคำนั้นคล้ายกับภาษาไทย ผู้วิจัยตัดสินใจ
ให้คำประสมนั้นเป็นคำยืมแบบแปล แต่หากมีการใช้พจนานุกรมภาษามาเลย์ถิ่นอื่นๆ
มาเปรียบเทียบกับภาษามลายูถิ่นปัตตานีด้วย อาจจะทำให้การจำแนกที่มาคำ
ประสมในภาษานี้ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3. การศึกษาเรื่องคำประสมในภาษามลายูถิ่นปัตตานีครั้งนี้เป็น
การศึกษาภาษาในปัจจุบัน คำประสมที่ใช้ในการศึกษาก็เป็นคำที่พบในชีวิตประจำวัน
ดังนั้นจะมีคำประสมอยู่จำนวนหนึ่งซึ่งมีลักษณะเหมือนกับภาษาไทยถิ่นใต้ เช่น

ภาษามลายูถิ่น	ภาษาไทยถิ่นใต้
sapo bata "ปลอกหมอน"	ถุงหมอน
"ถุง, ซอง" "หมอน"	

๖an๖? ๖aka? "ลูกบุญธรรม" ลูกยก
 "ลูก" "ยก, เจอ"

คำประสมที่มีลักษณะดังกล่าว ผู้วิจัยตัดสินใจให้เป็นคำประสมยืมแบบแปล แต่มีผู้รู้ตั้งข้อสังเกตว่า คำว่า "อุทโมน" และ "ลูกยก" พบเฉพาะในภาษาไทยถิ่นใต้เท่านั้น ภาษาไทยถิ่นอื่นๆ ไม่พบ ดังนั้นหากมีการศึกษาคำประสมทางด้านแนวตั้งของเวลา (diachronic study) ค้นคว้าเอกสารเก่าๆ หาที่มาของคำประสมที่มีลักษณะดังกล่าว บางทีอาจจะทำให้ทราบว่า ภาษามลายูถิ่นปัตตานียืมภาษาไทยถิ่นใต้ ภาษาไทยถิ่นใต้มายืมภาษามลายูถิ่น หรือภาษาไทยถิ่นใต้มีลักษณะร่วมกับภาษามลายูถิ่น

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาคำประสมในภาษามลายูถิ่นปัตตานีในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ครอบคลุมเฉพาะคำประสมที่ใช้ในจังหวัดปัตตานีเท่านั้น น่าจะมีการศึกษาคำประสมในภาษามลายูถิ่นยะลาและคำประสมภาษามลายูถิ่นนราธิวาส
2. จากการศึกษการแบ่งประเภทคำประสมตามที่มาของคำ ผู้วิจัยพบว่าคำประสมที่แปลแล้วใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงนั้นมีลักษณะที่น่าสนใจคือ แต่ละบ้านจะใช้คำต่างออกไป และบางบ้านก็ใช้ร่วมกัน ดังนั้นน่าจะมีการศึกษาการกระจายของคำศัพท์
3. ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่ามีคำประสมจำนวนหนึ่งมีลักษณะคล้ายกับภาษาไทยถิ่นใต้ดังนี้

ภาษามลายูถิ่น	ภาษาไทยถิ่นใต้
- tilo dzixo? "ไข่ดอง"
"ไข่" "ดอง"	ไข่ดอง "ไข่เค็ม"
- mulo? lim ^h e? "ปากไม่ดี"
"ปาก" "เปือก, นิ่ม"	ปากเปือก "ปากพล่อย, ปากไม่ดี"

น่าจะมีการศึกษาเปรียบเทียบคำประสมภาษาไทยถิ่นใต้กับภาษามลายูถิ่นปัตตานี

4. ผู้วิจัยพบว่ามีคำ 4 คำมีลักษณะน่าสนใจคือ

- ppalo tido "ทิศใต้"
"หัว, ศรีษะ" "นอน"
 - hudzon kaki "ทิศเหนือ"
"ปลาย, เท้า" "ตีน, เท้า"
 - sibiloh ppalo tido "ทิศใต้"
"ทาง, ฝ่าย" "หัว, ศรีษะ" "นอน"
 - sibiloh hudzon kaki "ทิศเหนือ"
"ทาง, ฝ่าย" "ปลาย, เท้า" "ตีน, เท้า"
- ผู้วิจัยพบว่ามีคำทั้ง 4 คำมีใช้ในภาษาไทยถิ่นใต้ด้วย คือ
- หัวนอน, ปละหัวนอน "ทิศใต้"
 - ปะตีน, ปลายตีน "ทิศใต้"

คำทั้ง 4 คำนี้น่าสนใจในแง่ที่ว่าภาษามลายูถิ่นรับไปจากภาษาถิ่นใต้ หรือภาษาถิ่นใต้รับมาจากมลายูถิ่น เนื่องจากในศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหงเรียก ทิศทั้ง 4 ว่า เบื้องตะวันตก เบื้องตะวันออก เบื้องดินนอน และเบื้อง ห้วนนอน¹ ชาวใต้นิยมหันหัว หันเท้าในเวลานอนไปตามทิศที่เรียก สำหรับผู้ใช้ภาษา มลายูถิ่นก็นิยมหันหัว หันเท้าไปตามทิศที่เรียกด้วย ถ้าไม่สามารถหันหัวไปทางทิศ ใต้ได้ก็ให้หันไปทางทิศตะวันออก จะหันหัวไปทางทิศเหนือไม่ได้เด็ดขาดเพราะ เป็นทิศที่คนตายนอนซึ่งตรงกับความเชื่อของศาสนาอิสลามคือเมื่อฝังศพให้เอาหัวไป ทางทิศเหนือด้วย เจ้าคุณอนูมานราชชนนอธิบายว่าการศึกษาที่ไทยถือว่าทิศใต้เป็นทิศสำคัญ นั้นเป็นการลอกแบบมาจากอินเดียฝ่ายใต้ ซึ่งนิยมทิศทักษิณเป็นทิศขวา และทิศอุดร เป็นทิศซ้าย เช่นในคำทักษิณาวัดว่าเวียนขวา และอุดรว่าเวียนซ้าย ดังนั้นจึง เป็นเรื่องน่าสนใจว่าทำไมชาวไทยสุโขทัย ชาวไทยถิ่นใต้ และผู้ใช้ภาษามลายูถิ่น จึงมีคตินิยมตรงกัน อาจเป็นเพราะร่วมครุหรือภาษามลายูถิ่นสยามไทย ดังนั้นควรมี การศึกษาว่าคำอื่นๆอีกหรือไม่ และภาษามลายูถิ่นอื่นๆมีใช้หรือไม่

5. ผู้วิจัยพบว่าคำประสมที่บัญญัติขึ้นใหม่ใช้ตรงกันทั้ง 6 บ้านมี จำนวน 107 คำจากจำนวน 149 คำของประเภทนี้ ดังนั้นจึงนำศึกษาว่าบ้านใด เป็นบ้านที่กำหนดคำประสมขึ้นและมีเกณฑ์หรือข้อจำกัดในการกำหนดคำอย่างไร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ แปลก ศิลปกรรมพิเศษ, "ทิศทางของไทยและมลายู" วารสาร
รุสะมิแล 3 (กรกฎาคม-สิงหาคม 2517) : 68

6. การเปรียบเทียบค่าประสมภาษามลายูถิ่นปัตตานีกับภาษามาเลย์
ภาษามาเลย์ที่ผู้วิจัยใช้ในการเปรียบเทียบนั้นเป็นภาษามาเลย์มาตรฐานจาก
พจนานุกรม Kamus Lengkap เท่านั้น ควรมีการเปรียบเทียบค่าประสม
ภาษามลายูถิ่นปัตตานีกับภาษามาเลย์ถิ่นอื่นๆ ด้วย

7. ควรจะมีการศึกษาค่าประสมภาษามลายูถิ่นปัตตานีเชิงประวัติ
ศาสตร์ เพื่อศึกษาหาที่มาของค่าประสม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย